

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľov: 1/ pani **M. B.**, narodenej X., 2/ pána **E. B.**, narodeného X., obaja bytom R., *obaja zastúpení JUDr. J. F., advokátkou so sídlom J.*, proti odporcovi: **Mestská časť Bratislava – Vajnory** so sídlom Roľnícka 109, Bratislava, *zastúpeného Advokátskou kanceláriou S., s.r.o. so sídlom D., za účasti 1/ pani **Ing. M. D.**, narodenej X., 2/ pána **Ing. J. D.**, narodeného X., obaja bytom R., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Z. P., s.r.o. so sídlom J.*, o opravnom prostriedku navrhovateľov zo dňa 28.9.2010 proti rozhodnutiu odporcu č. 5813/1178/2010/MK zo dňa 24.9.2010, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/23/2010-67 zo dňa 9. februára 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/23/2010-67 zo dňa 9. februára 2011 v znení opravného uznesenia č. k. 4Sp/23/2010-73 zo dňa 21. marca 2011 vo veci samej **p o t v r d z u j e.**

Napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu k odporcovi mení tak, že odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu k zúčastneným osobám **p o t v r d z u j e .**

Navrhovatelia **s ú p o v i n n í** zaplatiť spoločne a nerozdielne zúčastneným osobám trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 157,09 € na účet ich právnej zástupkyne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

I.

Odporca rozhodnutím číslo: 5813/1178/2010/MK zo dňa 24.09.2010 zamietol návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia na ochranu proti zrejmemu zásahu do pokojného stavu podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovatelia sa svojím návrhom domáhali, aby správny orgán zakázal M. D. a J. D., obaja bytom R. uskutočniť akékoľvek dispozície meniace súčasný vstup a vjazd na nehnuteľnosť parc. č. X. zapísanej na LV č. X., k.ú. V., okres B. a uskutočniť akékoľvek dispozície meniace súčasné užívanie tejto nehnuteľnosti. Správny orgán po oboznámení sa so skutkovým stavom dospel k záveru, že nedošlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, ktorý je základnou podmienkou pre možnosť domáhať sa ochrany na obci postupom podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka. Ako je známe správne orgánu aj z jeho úradnej činnosti, medzi účastníkmi dochádza dlhodobo k susedským nezhodám, takže situáciu medzi účastníkmi nemožno považovať za pokojný stav, ale za pokračovanie susedských sporov, o ktorých správny orgán nie je oprávnený rozhodovať.

II.

Krajský súd v Bratislave, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľov proti rozhodnutiu správneho orgánu, napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu číslo 5813/1178/2010/MK zo dňa 24.9.2010 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako

vecne správne potvrdil, pretože dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu zistil, že v B. – V. na R. sa nachádzajú dva domy: dom č. 280 patriaci zúčastneným osobám a za ním dom č. 282 patriaci navrhovateľom, ktoré majú spoločný dvor. Dôvodom uplatnenia návrhu na ochranu podľa § 5 OZ mala byť skutočnosť, že zúčastnené osoby predložili navrhovateľom návrh Dohody o rozdelení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti parc. č. X. (spoločný dvor) s príslušnými prílohami (geometrický plán), s ktorým nesúhlasia. Podaný návrh doplnili tvrdením, že zúčastnené osoby vykonávajú prípravy na realizáciu zmien a stavebných prác. Zúčastnené osoby vo vyjadrení k návrhu uviedli, že navrhovatelia užívajú spoločný dvor vo väčšej miere ako im to podľa podielov náleží, že kanalizačná prípojka na dvore bola vybudovaná spoločne a teda nie je narušením pokojného stavu, že odstránenie letnej kuchyne bolo vykonané na základe udeleného povolenia a že popri kanalizácii zrealizovaná vodovodná prípojka navrhovateľom bola vykonaná bez príslušného povolenia; okrem uvedeného nevykonali žiadne dispozičné zmeny a preto im nie je jasné, z čoho navrhovatelia usudzujú, že vykonávajú úkony, smerujúce k úpravám, ktoré v návrhu uvádzajú. Pri ohliadke spoločného dvora po podaní opravného prostriedku kontrolór odporcu konštatoval, že okrem realizácie kanalizačnej prípojky a odstránenia letnej kuchyne nedošlo k zmenám a zásahom do pôvodného stavu a že vstupu a vjazdu na pozemok nič nebráni.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného opravného prostriedku, pričom dospel k záveru, že námietky navrhovateľov nie sú dôvodné. K námietke nedostatočne zisteného stavu veci uviedol, že je nepopierateľnou povinnosťou správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia spoľahlivo zistiť stav veci, ale správny poriadok neurčuje, akým spôsobom, resp. za použitia akých prostriedkov: je nesporné, že odporca participoval na realizácii kanalizačnej prípojky aj na odstránení drobnej stavby – letnej kuchyne patriacej zúčastneným osobám, boli mu známe nezhody medzi účastníkmi a tiež aktuálny stav. Preto pokiaľ dospel k záveru, že pred vydaním rozhodnutia nebolo potrebné vykonať ohliadku na mieste, nemožno z toho vyvodit' záver o nedostatočne zistenom stave veci, osobitne ak rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Ani námietku nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval súd za opodstatnenú, pretože predpokladom pre vydanie opatrenia podľa § 5 OZ je existencia zrejmeho zásahu do (dovtedy) pokojného stavu (nestačí iba hrozba) a takýto zásah nenastal. Návrhu, ktorý smeruje voči prípadným zásahom v budúcnosti, nie je možné vyhovieť, navyše aj rozhodnutie podľa § 5 OZ musí byť vykonateľné, čo predložený návrh nespĺňal. Pokiaľ navrhovatelia zmenili svoj pôvodný návrh

a žiadali uvedenie spoločného dvora do pôvodného stavu – konkrétne obnovenie časti betónového chodníka, ktorá bola odstránená pri odstránení letnej kuchyne, takejto nápravy sa v návrhu zo dňa 24.8.2010 nedomáhali.

Pretože odporcom zistený, resp. jemu známy stav veci postačoval k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ku dňu podania návrhu nedošlo k narušeniu pokojného stavu užívania spoločného dvora zúčastnenými osobami, predložený návrh Dohody nie je narušením pokojného stavu a navrhnuté znenie opatrenia nie je vykonateľné, súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako správne a zákonné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že s poukazom na výsledok konania zaviazal navrhovateľov spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania odporcu a zúčastnených osôb, a to trovy právneho zastúpenia vo vzťahu k odporcovi v sume 459,09 € a vo vzťahu k zúčastneným osobám v sume 611,23 €, čo podrobne špecifikoval.

Pretože krajský súd v písomnom vyhotovení rozsudku v časti označenia účastníkov nesprávne označil účastníčku konania ako Ing. M. D., opravným uznesením č. k. 4Sp/23/2010-73 z 21.03.2011 túto zrejmu nesprávnosť opravil s tým, že správne malo byť uvedené Ing. M. D.

III.

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia včas odvolanie, v ktorom uviedli, že platné právo pozná možnosť obrátiť sa so žiadosťou o poskytnutie ochrany na príslušný orgán verejnej správy, ak si iniciátor myslí, že došlo v jeho neprospech k zrejmemu zásahu do pokojného stavu (§ 5 Občianskeho zákonníka). Obec pri poskytovaní ochrany postupuje podľa Správneho poriadku, ktorý v § 32 upravuje zisťovanie podkladov pre rozhodovanie. Miestnu ohliadku považuje prax správnych orgánov v danej oblasti činnosti obcí za alfu a omegu, bez ktorej si spravidla nemôže urobiť relevantný úsudok. V prejednávanej veci odporca nenariadil ani ústne pojednávanie a ohliadku uskutočnil dodatočne po vydaní rozhodnutia pri súčasnom ignorovaní právneho zástupcu navrhovateľov. Majú za to, že zo strany odporcu ide o totálne nepochopenie situácie, pretože zmyslom ochrany pokojného stavu je zamedziť eskalovaniu konfliktu, pričom ide o právny nástroj koncipovaný preventívne, a nie na reakciu ex post, pričom je potrebné vyhodnotiť existenciu pokojného stavu, či bol tento stav niekoho zásahom narušený, či je tento zásah zrejмый a čas.

Namietali tiež právne zastúpenie odporcu, ktorý bol podľa zápisníc z pojednávania zastúpený advokátkou JUDr. E. R., ale v rozsudku je ako právny zástupca uvedený S., s.r.o., pričom JUDr. E. R. nie je spoločníčkou ani konateľkou tejto spoločnosti. Rovnako namietali výšku priznaných trov právneho zastúpenia, ktorá vo vzťahu k manželom D. mala predstavovať 606,46 € (nie priznaných 611,23 €) a u odporcu 456,18 € (nie 459,09 €). Okrem toho súd vychádzal pri náhrade trov konanie nesprávne z § 250k ods. 1 O.s.p., lebo rozhodol opačne a náhradu priznal odporcovi a zúčastneným osobám bez odkazu na príslušné ustanovenie O.s.p.

S poukazom na uvedené navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zruší v celom rozsahu alebo aby rozhodnutie súdu ako vecne aj právne nesprávne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne navrhovateľom priznal náhradu trov konania.

Navrhovatelia podané odvolanie niekoľkokrát dopĺňali: v prvom doplnení odvolanie doplnili fotografiou pôvodnej situácie v spoločnom dvore. V ďalšom doplnení zo 6.7.2011 uviedli, že dňa 12. 05. 2011 sa uskutočnilo prvé súdne pojednávanie o žalobe pred OS Ba III pod č. 45 C161/2011, kedy sa ukázala celá podstata „aféry“. Všetky navrhované riešenia enormne znižujú užívateľský komfort navrhovateľov, ako aj trhovú hodnotu ich nehnuteľnosti. Podstatou predbežného opatrenia preto malo byť zakázať manželom D. uskutočniť akékoľvek dispozície meniace súčasný vstup a vjazd do spoločného dvora, ergo čeliť zásahom do pokojného stavu. V doplnení z 27.7.2011 informovali súd o „kontajnerovej afére“ a v poslednom doplnení z 19.10.2011 na preukázanie faktu, že manželia D. v rušení pokojného stavu pokračujú, predložili dve písomnosti súvisiace so zámerom manželov D. o zmenu vstupnej brány.

K odvolaniu podali písomné vyjadrenie Ing. J. D. a Ing. M. D., v ktorom uviedli, že im nie je zrejmé, čo konkrétne považujú navrhovatelia za vadu súdneho rozhodnutia a že s argumentmi navrhovateľov ani s odvolacími dôvodmi sa nestotožňujú a majú za to, že tvrdené odvolacie dôvody nie sú naplnené. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu správnym orgánom uviedli, že správny orgán poznal presne a úplne skutočný stav veci, nakoľko mu pomery na mieste boli známe, boli mu známe pretrvávajúce nezhody medzi susedmi ako aj stavebné práce prebiehajúce na spoločnom dvore v čase podania predmetného návrhu. Predložená fotodokumentácia potvrdila, že na pozemku boli vykonávané stavebné práce v súlade so zákonom a žiadny zrejmy zásah do spoločného pozemku sa nestal. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán, pričom v danom

prípade skutočnosť, že ohliadka miesta bola vykonaná po vydaní správneho rozhodnutia, nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Predkladanie návrhov, dohôd, či vyslovenie úvah nemožno považovať za zásah, ale ide o legitímny postup v snahe vyhnúť sa súdnemu riešeniu sporov. Chýbajúca časť chodníka je dôsledkom legálne vykonanej stavebnej činnosti a v žiadnom prípade nie zrejým zásahom manželov D. do spoločného dvora. Napokon povinnosť uvedenia predmetného pozemku do pôvodného stavu sa týka obidvoch strán, keďže aj v prospech navrhovateľov bola budovaná vodovodná prípojka. Ďalej namietali, že navrhovatelia v odvolaní uvádzajú skutočnosti, ktoré sa nestali, resp. sú riešené v priestupkovom konaní na Obvodnom úrade Bratislava a do dnešného dňa nebolo v predmetnej veci vydané právoplatné rozhodnutie. Žiadajú, aby odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu Bratislava vydané v konaní sp. zn. 4Sp/23/2010 potvrdil a uložil navrhovateľom povinnosť nahradiť manželom D. trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 157,09 € (za 1 úkon právnej služby vrátane paušálnej náhrady a 20% DPH).

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zaviazal navrhovateľov nahradiť mu trovy konania. K námietke, že odporca neuskutočnil miestnu ohliadku pred vydaním rozhodnutia uviedol, že má za to, že dokazovanie vykonaním miestnej ohliadky pred vydaním rozhodnutia odporcu nebolo potrebné, nakoľko odporca mal dostatočný podklad pre jeho vydanie. Zo skutočností uvádzaných navrhovateľmi v návrhu na vydanie predbežného opatrenia nevyplývali žiadne skutočnosti nasvedčujúce akémukoľvek zásahu zo strany zúčastnených osôb do pokojného stavu, išlo len o vyjadrenie obáv, že by k určitému zásahu v budúcnosti mohlo dôjsť. Vykonanie miestnej ohliadky až po vydaní napadnutého rozhodnutia a podaní opravného prostriedku navrhovateľmi je podľa odporcu v súlade s ust. § 56 Správneho poriadku, ktoré umožňuje doplniť konanie vykonaním novonavrhnutých dôkazov. K námietke navrhovateľov, že na miestnu ohliadku nebol predvolaný ich právny zástupca, odporca uviedol, že počas konania miestnej ohliadky to nenamietali a navyše im nič nebránilo informovať o ohliadke svojho právneho zástupcu. Navrhovatelia považujú za zrejmy zásah do pokojného stavu skutočnosť, že zúčastnené osoby im opakovane predkladali návrhy smerujúce k prerozdeleniu spoločného nehnuteľného majetku a podali aj žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva, s čím odporca v žiadnom prípade nesúhlasí, pretože pokus o uzavretie dohody ohľadne užívania spoločného dvora možno považovať len za vhodný spôsob vyriešenia dlhotrvajúcich sporov medzi uvedenými osobami. Nesúhlasí ani s názorom

navrhovateľov, že právny nástroj (§ 5 OZ) je koncipovaný prevenčne a nie na reakciu ex post, pretože takýto záver nemá oporu v tomto zákonnom ustanovení; takejto ochrany sa možno domáhať len za predpokladu, že už došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu. Ďalej uviedol, že z dôkazov, ktoré predložili navrhovatelia v tomto konaní vyplývalo, že k údajnému odstráneniu chodníka malo dôjsť ešte v auguste 2010, preto keby navrhovatelia považovali túto skutočnosť za zásah do pokojného stavu, uviedli by to v podanom návrhu alebo by sa domáhali uvedenia tejto časti spoločného dvora do predošlého stavu, čo sa však nestalo a v petite svojho návrhu sa domáhajú iba zákazu akejkoľvek dispozície so spoločným dvorom. Odporca sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že nové skutočnosti a dôkazy nemôžu byť dôvodom na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia, nakoľko odporca pri vydaní rozhodnutia vychádzal z právneho stavu a skutkových okolností, ktoré existovali v tom čase. Ohradil sa voči ničím nepodloženým a klamlivým obvineniam navrhovateľov z nekorektného postupu, manipulatívneho konania alebo zaujatosti, keď skôr arogantné správanie navrhovateľov a ich právnych zástupcov sťažovalo vykonanie jednotlivých procesných úkonov a vyvolávalo napätie medzi účastníkmi konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov vo veci samej nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250j ods. 3 O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) minimálne päť dní vopred a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. marca 2012.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či krajský súd posúdil vec správne, keď dospel k záveru, že odporca rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď návrh na predbežné opatrenie podľa § 5 OZ zamietol.

Ako už bolo uvedené, navrhovatelia sa podaným návrhom domáhali, aby odporca zakázal zúčastneným osobám 1/ uskutočniť akékoľvek dispozície meniace súčasný vstup

a vjazd na nehnuteľnosť parc. č. X. (t.j. spoločný dvor) a 2/ uskutočniť akékoľvek dispozície meniace súčasné užívanie nehnuteľnosti parc. č. X., a to na základe citovaného ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie predstavuje osobitný prostriedok občianskoprávnej ochrany poskytovaný iným orgánom než súdom. Na rozdiel od súdnej ochrany však v tomto prípade nejde o ochranu porušeného či ohrozeného subjektívneho občianskeho práva, ale o špecifickú ochranu posledného pokojného stavu, ktorý sa fakticky vytvoril a trval už toľko, že ho možno označiť za pokojný a tento stav bol narušený zrejým zásahom. Nevyhnutným predpokladom poskytnutia takejto predbežnej ochrany preto musí byť zrejmy zásah do pokojného faktického stavu. Úlohou obce pri posudzovaní opodstatnenosti takéhoto návrhu je iba zistenie, či sa v konkrétnom prípade fakticky vytvoril a existoval pokojný stav a či bol zrejme narušený (rieši iba skutkové otázky). Ide teda o právnu ochranu pred zrejým zásahom do posledného pokojného stavu. Navyše musí ísť o situáciu, že sa do doterajšieho pokojného stavu zasiahlo bez právneho dôvodu. Vydaným rozhodnutím sa má dosiahnuť obnovenie stavu, ktorý existoval pred zásahom. Vo výroku rozhodnutia sa musí buď zakázať presne opísaný zásah alebo sa uloží obnovenie predošlého stavu, ktoré treba rovnako presne opísať, aby rozhodnutie mohlo byť prípadne vykonateľné.

S odkazom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že ku dňu podania návrhu na vydanie opatrenia podľa § 5 OZ nedošlo k zrejmemu zásahu do faktického pokojného stavu, pretože nebol narušený pokojný stav užívania spoločného dvora zúčastnenými osobami – nedošlo k zmene vstupu či vjazdu na spoločný dvor. Snahu zúčastnených osôb riešiť vzniknutú konfliktnú situáciu Dohodou o rozdelení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti s právom prechodu nemožno v nijakom prípade hodnotiť ako zrejmy zásah do faktického pokojného stavu, ale ako využitie ich legitímneho práva, ktoré obec nemôže zakázať. Rovnako sa stotožnil s jeho záverom, že odporcom zistený, resp. jemu známy stav veci bol dostačujúci na vydanie napadnutého rozhodnutia. Ohliadka miesta, ktorú mal podľa názoru navrhovateľov odporca vykonať pred jeho vydaním by mala svoje opodstatnenie v prípade, že obec by nepoznala konkrétnu situáciu, čo ale pre tento prípad neplatilo.

Odvolací súd súhlasí s argumentáciou navrhovateľov, že súdy by mali v rozhodnutí reagovať na podstatné námietky účastníkov konania, avšak podľa ustálenej judikatúry ako ústavného, tak aj EŠLP, povinnosť vysporiadať sa s námietkami platí len pre tie, ktoré sú relevantné pre vydanie rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto rozsudok krajského súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie navrhovateľov smeruje aj proti rozhodnutiu o trovách konania, ktoré vo vzťahu k odporcovi považuje odvolací súd za opodstatnené. Ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2011), ktoré podľa § 250l ods. 2 O.s.p. platí aj pre rozhodovanie o opravných prostriedkoch podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu, resp. navrhovateľa a v zásade vylučuje priznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému, resp. odporcovi. Preto odvolací súd napadnutý výrok o trovách prvostupňového konania vo vzťahu k odporcovi zmenil podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že mu náhradu týchto trov konania nepriznal.

Rovnako bol napadnutý výrok o trovách prvostupňového konania priznaných zúčastneným osobám; tento výrok však odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, pretože súdom prvého stupňa priznaná výška náhrady trov právneho zastúpenia je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, pričom v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na podrobný rozpis, ktorý uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia (namietaný rozdiel spočíva v tom, že navrhovatelia neuvažujú s DPH aj pri paušálnej náhrade, čo však vyplýva z ust. § 18 ods. 3 cit. vyhlášky).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1, § 250l ods. 2, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal iba zúčastneným osobám, pretože navrhovatelia vo veci samej nemali v odvolacom konaní úspech a odporca nemá na náhradu trov konania zákonný nárok. Tým vznikli trovy odvolacieho konania iba z titulu trov právneho zastúpenia, ktoré si ich právna zástupkyňa riadne uplatnila a vyčíslila, a to vo výške 157,09 € za jeden úkon právnej služby (podané vyjadrenie k odvolaniu), t.j. 123,50 € + paušálna náhrada 7,41 € + 20% DPH. Priznanú náhradu sú navrhovatelia povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet ich právnej zástupkyne.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku **n i e** j e príпустný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. marca 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková